

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felelős szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk.

Köszöntő.

Sátoraljaújhely, jul. 13.

Miért hogy egy beköszöntő főispán üdvözlése mindig fényesebb és lelkesebb, mint a távozóknak bucsúztatása?

A logika megtforditva kívánna. Mert a távozót már megismertük s tudjuk, hogy működésével mit érdemel, meg és ha csak tizedrésznanyi érdeme volna, mint a mennyt uralkodása alatt ráfogtak a hivatalos hízlegők, akkor is a legfényesebb ünneplést érdemelte volna.

Az újról ellenben még jóformán semmit se tudunk, s fogalmunk sincs róla, hogy érdemi-e azt a fényt és pompát, a melylyel fogadják.

S mégis a bucsúztatás olyan egyszerű, s az installáció olyan fényes Miért?

Két oka is lehet. Az egyik a megszokott szolgálkúség, amely nápraforgó módra mindig azt imádja, aki a hatalmon van.

De keserves volna elhinni, hogy csak ez a hitvány indok vezeti az egész vármegyét, mikor ünnepet ül.

Van egy nemesebb indok is: a remény. A távozóról rendszeren tudjuk már, hogy csalódtunk benne, hogy nem vitte végbe, amit vár-

tunk tőle, — az érkezésben még reménykedünk. Mindazt, amit nem váltott be a távozó, újra várjuk tőle. Mert az az ember természete, hogy ha ezerszer csalódik, ezeregyedikszer is újra remél.

A reménység varázsa melegíti fel a szíveket, az teszi olyan fényessé és lelkesé az új főispán fogadását.

A reménység adja kezünkbe nekünk is a tollat, hogy Hadik Bélát üdvözljük.

Nem a hatalomnak új gazdáját köszöntjük benne, — megteszik azt mások — hanem köszöntjük benne egy rég várt jobb kornak feclsillanó reményét.

Valóságga válik-e ez a remény? Megérti-e Hadik Béla, hogy miért súlyodt az utólsók közé Magyarországnak hajdan első vármegyéje?

Megérti-e, hogy azért sorvadt Zemplén, mert a levegőt vette el tőle a letűnt rendszer, azt a levegőt, amely nélkül nincs élet: a szabadságot!

Megérti-e, hogy Zemplénmegye főispánjának nem az az egyetlen feladata, hogy az ellenzékét megtojts, s minden kerületből kornánypárti képviselőket liferáljon?

Megérti-e, hogy micsoda hivatás, micsoda nehéz, de magasztos kötelesség hárul egy nemzetiségektől elárasztott, gazdaságilag

elmaradott vármegye főispánjára? Megérti-e, hogy ha Zemplént ismét Zemplénné akarja tenni, kerülnie kell azt, amit elődje tett és tennie azt, amit elődje elmulasztott?

Adja istenünk, hogy megértse! Adja istenünk, hogy főispánsága alatt ragyogássá váljék mind az a sötétség, amivel egy gonosz rendszer olyan rettenetesen elárasztotta Kossuth vármegyéjét!

Ebben a reménységben köszöntjük Hadik Bélát Gyöngyszó a mi köszöntésünk, elvész a hivatalos üdvözlések tömjénillatos tengerében. De igaz és őszinte, és nem a hatalomnak szól, mint a hízelkedők hódolata, amely a hatalommal együtt el is párolog.

Önzetlenül és bátran fogjuk megmondani az új főispánról is az igazat, mint megmondtuk az elődjéről. Adja isten, hogy ez az igazmondásunk mindig dicséret lehessen!

b. b.

A kenyér.

Czéke, 1901. jul. 10.

Irtá: Várlaky Sándor.

»Add meg nekünk mindennapi kenyérünket«, így szól a mi imádságunk. — És mennyi fáradság, mennyi áldozat és lemondás révén jut az ember ahhoz a min-

dennapi kenyérhez, melyért buzgón imádkozik!

De senki se jut hozzá oly keservesen, mint éppen az intelligens ember.

Hosszu esztendőknön keresztül kell csuszálnia durva padokon, és zsebre vágnia megkásásodott vértű professzorok kedveskedéseit. Érte kell adnia az embernek gyermekkori boldog álmait és ifjúkora kedves ábrándjait.

Hát a ménkü sok vizsga! Oh mennyi szivszorongás, mennyi remegés, míg az ember hátat fordíthat az utolsó aszaltképü tudós férfinak is.

És ha már kezében van az oklevél, melyről azt hitte az ábrándos fiatal lélek, hogy avval az egész világ került markába, hova hamar foszladozni kezd az aranyos képzület, midőn látja, hogy a 800-1000 korona, melyet fizetés gyanánt kap az állami, vagy megyei szolgálatban, vajmi kevés, azzal teljes lehetetlen kijönnie az embernek. Pedig nem lump, nem kártyás, hanem egészen szolid, jó ifju az illető.

De hát egy esztendő olyan igen hosszú és a diplomás fiatal embernek sok, nagyon sok kell. Kell ruha, tehérnemü, kell élelem szállás, kell mosás, takarítás, kell szivar stb. Kell, hogy itt-amott megjelenjen. És »az ember nem lehet

TÁRCA.

Gróf Hadik Bélának

a zemplénmegyei főispáni székbe való beiktatása alkalmából.

Irtá: Eördögh Dániel.

Nagy örömnép napja van minálunk!

Üszünk nemzeti zászlók tengerében, Minden arcon öröm: vendéget várunk!

Ujhely nem volt így lelkesedve régen.

E bandérium déleeg paripákon, Nem mindennapi dolgok hirdetője. Helyes, hogy az sem mulik unokánkon!

Hogy megadja módját, mint illik tőle.

Hisz főispánját vezeti székébe, Így volt ez régen is, bár fényesebben, E a pazar s vakító fény helyébe. Öszinteség lel kifejezést ebben.

E bizalomteljes őszinteség, A magyar faj e lelki tulajdona, E genius nyujt Neked előre babért Mielőtt a küzdterre léptél volna!

Mily lelkesítője e bizalom érzet, Mily táplálója lehet fenkölt lelkednek!

Hát a pálya! mely dicsőség felé vezet.

Hős küzdelmeid, mik nyomába kelnek!

Magasztos érzésed, vágytól ihletve át! Hogy boldoggá tedd e megye százezerét.

S hogy, mint a napnak minden érzi sugarát

Érezze mindannyia kobled melegét!!

Ilyen érzelmektől áthatva üdvözlünk, Ilyen szép reményeknek hatása alatt

Nem ész, a szív sugallja ezt nekünk! A menyből jön e boldogító gondolat!!

Hiszzen mienk vagy te már, s mink a teid.

Igy akarja ezt az isten is maga Hajh, mert beteg, nagyon beteg e megye itt:

Szabadságunk e hajnal csillaga.

Ahol Rákóczy s Kossuth született És élt e két félisten egykoron:

E megye ily állapotban s megvetett! Mint egy koldús, ki teng a szemétdon bokon.

Zemplén esd, s kiált segítség után. Munkások fel, de jól válaszd meg ezeket!

S előre törj a jók s nagyok utján. S a jövő kor is áldani fog Tégedet!

Selmeczbányai emlékek.

A „Felsőmagyarországi Hírlap“ eredeti tárcája. Irtá: Toma István.

Ezelőtt két hónappal csak annyit tudtam Selmeczbányáról, amennyit Mikszáth »Még most is várja« szép és kalandos elbeszéléseinek bevezetésében nyujt. Ez a tudás pedig kevés is volt, meg rossz is volt. Illetve, hogy nem is lett tudássá, amit olvastam, mert mindjárt az első oldalon 7-szer csóváltam meg a fejemet. Először kevésbé, azután mindig erősebben, mert a Mikszáth megfigyelései egyre furcsábbak és végül pedig egyenesen hihetetlenek lettek, amint az az alábbiakból kitünik.

1.) »ha a pokolban egyszer az a gondolata támadna az ördögöknek, hogy várost építsenek, az bizonyosan olyan lenne, mint Selmeczbánya.«

2.) »Képzeld magadnak 3000 hegy-csucsot.

3.) ugyanannyi völgykattant, egy tuezat sziklát.«

4.) »Szomorú város ez!«

5.) »A levegője mérge a bányák kigőzölgésétől.«

6.) »vízétől gelyva nő a halavány arczu leányok

7.) és az idétlen férfinép homlokán »Milyen fantázia, de egyuttal milyen 7 darab vastag valótlanság.

* * *
Az ördögöknek nagy volna az ő ördögi szabadakaratuk és rendkívül kedves a fantáziájuk, ha ama városépítő gondolatot Selmeczbánya város mintájára óhajtanak megvalósítani.

Mindenekelőtt pedig két dologgal állunk szemben.

A novella megírása előtt, vagy nem volt Mikszáth Selmeczen, vagy ha volt ott, számítva ama hírledt magyar srokkásra, hogy városainkat, országunkat mi magyarok, akik a világ összes népei közül legjobban ismerjük a külföld legsablonosabb, legsimplább vidékeit is, nem szoltuk ismerni, Selmecz rendkívüli természeti alakulását felhasználja, egy elmés, hatásos, de kevésbbé reális kép megrajzolására.

Az igaz, hogy ott járva, az én szivem is »megtelet humanisztikus érzelmekkel«, de csupán önmagam és hozzáam hasonló építkezésu embertársaim iránt, lévén ugyanis nekem a járás terhes nem kevés testsúlyom mién. Azonban arra a gondolatra, hogy ez a város a pokolba való: Magyarországnak egyetlenegy fontokbar gazdag embere se képes kilyukadni. Hát még az agártestü, akiktől jár a hír, hogy az ő szivük és sovány idegzetük fogékonyabb a poetikus képek, az ideális jelenségek iránt.

Saját késziményü löszorszámok és lökelengyék nagyválasztékban kaphatók

Landesmann Sámuel szijgyártó és nyergesnél

Sátoraljaújhely, Rákóczy-utca.

Lapunk 6 oldal.

fából, ki kell rugni a hámfából, elvégre néha napján megteszi az öreg is, hogy ne tenné hát a fiatal. — És mindezek fedezésére 800—1000 korona áll rendelkezésre, mint 1 évi fáradozásnak, sok keserves kinszenedésnek és sok államilag kedvezményezett emésztetlenségek szellemi elköltésének a bére.

De ez még nem minden. Midőn látja, mint utasítatik, »rendeltetik» és »meghagyatik», minden oldalról: szóval mily pokrócduva az a hivatalos stílus, melyben szólnak hozzá, — hozzá, művelt és tanult emberhez, szintén művelt és tanult emberek, ekkor lelki világa elsanyarodik és ecetes izt kezd kapni.

Mert hát rend kell, hogy legyen. — És némelyek azt hiszik, hogy ahhoz elkerülhetetlenül szükség az a bakakáplár-tónus és enélkül teljes lehetetlen rendet tartani.

És ez még mind hagyján. Elvégre küzdés az élet és az ember szenvedésre van teremtve, mint a madár repülésre. De midőn évek sorával nő a férfi önérzete és azt kell látnia, hogy a hivatal, melyet visel, nemcsak nyomorult kenyerrel jutalmazza fárdságát és hosszú évek küzdelmeit, de polgári szabadságához is nyúl és megtepi a férfi önérzetét: ekkor eltompol és elfásul az emberi lélek. Mert tudnunk kell, hogy aki hivatalba lép, a kapott kenyérért nemcsak a munkát, de még egyebet is kell, hogy adjon viszonza: a polgári jogot, a férfias elhatározást és a legbecselesebb: a szabadságot.

Legalább így van ez alkotmányos szabadságunk óta divatban. Legförtelmebb, legorocátlanabb, alakot öltött azonban ez a divat az utolsó két évtized alatt. És hogy a helyzet lényegesen javuljon, vajmi csekély a kilátás még ebben a fennen hirdetett jog, tör-

vény és igazság korszakában is, amíg a tisztviselő meg nem kapja az ő szolgálati pragmatikáját.

És hogy ezt meg nem kapta már eddig is, mutatja korszakunk rendkívüli súlyedését és megbélyegzi földi sorsunk intézőit, mivel ezzel mutatják ki legjobban, mennyire hijján vannak az igazságérzetnek és jogtisztletnek.

Valóban különös egy felfogás az, mely nálunk dívik, hogy a kenyéradó alkalmazottjától mindent követeljen, még a polgári jogot, elhatározást és szabadságot is.

Ugyan milyen jogi alapon?

A kenyéradó és alkalmazottja közt kétoldalú szerződés áll fenn. Az egyik kenyéret ad, a másik munkával szolgál.

Hogyan jut ahhoz a kenyéradó, legyen bár az állam vagy más, hogy alkalmazottjától a köteles munka mellé, még az illető önbecslet, jogát és szabadságát foglalja le a maga számára a nyújtott kenyérért. A kenyéradó mu. kásával szemben kenyérre, a munkás kenyéradójával szemben munkára van kötelezve és semmi egyébre. Ha a kenyéradó ennél többet is követel, akkor tolvaj és rabló. És ezeknek is a legutálatosabb fajtájából való, mivel szellemi javukat idegeníti el.

Némelyek könnyű szízzel vélnék ezen segíteni. Azt vetik oda a tisztviselőnek: legyen erős és ne hagyja magát. Álljon ellent minden erőszaknak és a felülről jövő jogtalan nyomásnak.

Ezt könnyű amugy kijelenteni, csak hogy a pusztá beszéd és a cselekedet közt mindig mélyeséges űr tátong még.

A kenyér manap felette becses és aki elveszti, vagy csak igen nehezen, vagy egyáltalában nem jut hozzá. Már pedig az a tisztviselő, aki erős és nem engedi magát, kenyérével játszik, melyet minden pillanatban örökre elve-

nyeli azt a forró, vágyteljes esztandást, vagy a szellő ragadja el a víz-víz, míg valahol rápad egy fészlő rózsabimbóra, fakadó levelkére.

Oh mert ott nem úgy szeretnek az emberek, mint másutt: a mama árnyékában, feszes beszéddel, az igaz vonzalmat fékező léha bokokkal s azután ha egyszer eltűnik a mama árnyéka, megezik, hogy banné lesz a mámor, s a bűn elúzi a szerelmet.

Ott nem vétek a csók, hanem jutalom, eskü, szóval fogadás, hangtalan buzdítás, édes zálog, forró ígért, megvalósult vágy, szent cselekmény, néma megerősítése annak, a szerelmes jövőt magában foglaló, sehol sem használt fogalomnak: *tempus*.

Ennyi ez, de soha se több és soha se más. A kertü sétat, a lány ölelések, a tanútan csókok vége pedig egy bódog, egész életen át szerelmes házas-ság.

Aki egy ilyen szeretkezést lát az idő fog vágyni. Mert ahol így szeretnek az emberek: az a város nem a pokolba való.

Tempus!

—???

Ha ennek a szónak az értelmét megkérdené valaki mátkájától, ismerősétől, vagy bárkitől, aki nem hallotta magyarázatát és sokan nem hallottak még, mert a selmeczi nép félve őrzi szokásait, nem szivesen árulja el az ő sajtos szavainak értelmét: három felelet kaphatna reá.

A mátká azt felelné, hogy nem tudom.

szíthet. És el is fogja veszíteni, miután teljesen ki van szolgáltatva a felettesek önkényének s hatalmának, akiknek elég eszköz áll rendelkezésükre, hogy összetörjék, aki erős és hajlani nem akar. És ha leszakad az ágról egy levél, és elsodorja a szél, ki bánja azt? Ki veszi észre, hogy az ágon kevesebb a levél?

A főbbvalókat rettentő önkényével és hatalmával szemben semmi jogvédelem nem áll az elnyomott alantas rendelkezésére. És ez a mi fennen dicsőített liberális időknek a legszemérmertlenebb gáz-sága.

Az lenne mindenesetre a leg-helyesebb dolog, ha méltatlan és lealázó helyzet egyetértő fellépésre készítené a tisztviselőket. Kivált most az új választás küszöbén, a mikor oly nagy a kormányparti mandátumokért a versengés. Tárogassák csak azt a jelöltet, aki becsületszóra megígéri, hogy a szolgálati pragmatikának hive és azt minden erejéből sürgetni fogja a kormányt.

Mert hogy a miniszterekhez járogassanak panaszaikkal és óhajaikkal, ettől kevés jót jósolok részükre. A miniszter urak okos emberek, hát hogy akarjanak véget vetni oly helyzetnek, mely nekik annyira szép és kellemes. Hiszen csak füttyentenek és rendre keringőre kap az egész alárendelt had és lejtűgy, amint ők akarják. Már pedig egy miniszter részére sem lehet megvetendő látvány szemlélni egy roppant embersereget, mely kegyelmes füttyjére vár.

Igen ám, de ki öntse egyszerre ezt a heroizmust ebbe az elcsüggedt hadba, melyet három évtizeden keresztül megsanyargattak testileg és lelkileg? Ki lehelle bele az egyetértés szellemét, hogy egy választásnál egyöntetűleg járjon el, midőn manap a strébereké az

A félműveltséggel bíró azt, hogy valami diákszó.

A tudós, vagy a műveltebb ember azt, hogy idő.

Ha selmeczi embert kérdez meg s az véletlenül bőbeszédű, rámutatna az újjan lévő karika gyűrűre, vagy éppen talán még ennyit is mondana, hogy »ne nyulj hozzá!»

A kérdező pedig ezek után annyit tud, mint amennyit a kérdés előtt tudott. Legfeljebb a selmeczi ember válasza in törheti a fejét és gondolhatja, hogy egyik se sokat tud a latinból, vagy legalább is tévedésben van. És mégis, még a tudással szemben is a selmeczinek van igaza. Mert Selmecczen az időt a klopacska (kattogó) jelenti, a tempus alatt pedig képletesen bár, de mégis csak gyűrűt, vagy idegennel szembeni szőszátyársággal »ne nyulj hozzá» kell érteni.

S amit ő ez alatt az egy szó alatt ért és gondol, azt a mi nyelvünkön igen hosszasan lehet csak megmagyarázni.

A mikor a selmeczi fiatal hivatalos formában nyilatkozik szívbeli ügyében a szülő előt, nem azt mondja, hogy a kisasszonyt eljegyzem, hanem: — Szeretjük egymást. Ha önk is úgy akarják, mint mi, akkor szent a *tempus*, s felhúzza a karika gyűrűt a leányka ujjára.

Az a gyűrű passzol ám! Hiszen a holdas éjeken hányszor próbáltak, hányszor cserélték, hányszor csókoztak, mint valami talizánt, mely a menyországot tartja fogva számukra. S ha szent a tempus, akkor már

ország és hatalom, s szemesnek áll a világ?

Tehát a tisztviselők erőteljes koalíciója egy általános választásra csak jámbor óhaj lehet ily viszonyok közt. Ne jámbor óhaj legyen azonban, de kötelesség részünkről, kik senki fia hatalmától nem félünk és senki fia nyomása alatt, nem hajlunk meg, hogy képviselőinktől követeljük tisztviselőink számára a szolgálati pragmatikát.

És ha ezt bármely jelölt ur Pilátus mosakodás közt megtagadná, akkor becsület s házunkból adjuk ki az útját és mondjuk: apage.*)

*) Tiszta igazság ez, csak egy bökkenője van: hogy nincs kerék Magyarország képviselőjelölt, aki a fizetésemelést és szolgálati pragmatika megígérését megtagadná. Igérnek azok most fűt, fát nem csak fizetésemelést, de akár aranyhogyet és porcellántornyot is. Mivelhogy az ilyen ígérlet ugy se szokás megtartani. Hát nem sokra mennek a tisztviselők, ha könnyenhióleg részszavaznak arra, aki most mindent ígér nekik. Hanem, ha komolyan akarunk élni, szavazzanak arra a pártra, amely őszinte igyekezettel követelte eddig s fogja ezután is az ő helyzetük javítását: a függetlenségi pártra. Nem pedig arra a pártra, amely 30 esztendője minden választáson megígéri nekik mindent, választás után pedig cinikus kacajjal esapja be az ajtót az ő jogos kérelmük előtt, s azt a pénzt, amit ennek teljesítésére kellene fordítani, odaadja krétai expedícióra, kínai rablókalandra, új puskákra, katonai fizetés emelésére, meg egyéb hasznatlanságra. Szerk.

Jul. 13.

A felső zempléni görög katolikus papok gyalázatos stíklje egyre nagyobb mértékben foglalkoztatja az egész országot. Talán megérjük, hogy ami rosszat akartak tenni a magyarsággal, abból épen jó származik, mert végre valahára felrzza az országot, s különösen Zemplén vármegyét abból a veszedelmes közönyből, amelylyel a magyarosítás ügyét kezelték.

Az alispán a legerélyesebben fogott

sérthetetlen is, mint a szentség, de felbonthatatlan is, mint a katolikus házasság.

Csudálatos, hogy milyen ennek a szónak, annak a kis karika gyűrűnek a hatalma.

A völgyény országokat járhat, évekig bolyonghat, hangját nem hallja menyasszonyának, s a mikor évek múltán ismét egymás fényében furdik a két karika gyűrű: ujra régi a sziv dobogása, egy a csók mámorá, tüze, egy a gondolat: szeretlek . . . szeretlek, hű voltam . . . elhísztem!

Lám ott eskü helyett csak a gyűrűket csókolják meg, egyik sem tudja milyen gondolattal teszi a másik, s idő múltával, esztendők fordultával mégis a régi a szeretet.

A míg a szerelmes mátká távol jár, addig őrzi a tempust, vigyázza a leány szerelmét, a menyasszony híret a pajtasok barátsága. Mert a temporális leányt megbántani nem szabad senki ember fának, de tisztelni »múszáj» mindenkinek. Arról, ha valaki tud valamit, épen olyan, mintha nem tudna senkit semmit, mert a bányász mátkájának hír nélkülének kell lenni. Próbálja valaki elszerezni a menyasszony sorban lévő leányt. Meg nem marad azon a világon, mert az a temérdek kard, a mit ifjú ember hord az oldalán egyszerre ugrik ki hüvelyéből, s vissza nem siklik addig, a míg meg nincs bosszulva a csabítás a lopás. — Ott az elszerezést lopásnak leánylopásnak, a legsúlyosabb bűnnek tartják, s a ki ebbe esett az, ha becsüle-

Klaster kert nagyszemű befőzni való
BARACZK kapható

kgmja 20 krért

Deutsch Salamon

könyvkereskedésben a főgymnasium mellett.

Tenyész juh eladás.

Gróf Károlyi László ur Óméltósága *radványi* uradalmában, a tenyésztés felhagyása folytán eladóvá tétetik:

Fésűs kos	32 darab
» 3-ad és 4-ed fiúnya	581 »
» tok (tok) anya	137 »
» nőstény bárány	172 »
Ligaja kos	21 »
» 3-ad és 4-ed fiúnya	316 »
» tok (tok) anya	102 »
» nőstény bárány	92 »

Bővebb felvilágosítással a *gazdasági intézőség* szolgál *Vily pusztán* u. p. Mikóháza (Zemplénn.)

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a

BOHN-féle biztonsági átfedő eserepogár

cs. és kir. udvari szállító képviselétét átvettem.

Gyártmányok: *Szabadalmazott biztonsági átfedő-cserepek, közönséges tetőcserepek gerincscserepek, díszítmény és téglák, épületrészek, teracotta, alakzatok és kert-ékitmények*

Képes árjegyzék és minta ingyen és bérmentve.

Kívánatra személyesen is elmegyek.

Teljes tisztelettel
Schiffmann Salamon
Lelesz.

ZINNER VILMOS

MŰÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ

Sátoraljaujhely. (a Központi kávéház mellett.)

Bámulatos olesó!

1 nickel rem. óra szép tokkal	5 K — fil.
Finomabb	7 K — fil.
3 erős fedéllel	9 K — fil.
Egy ezüst rem óra	9 K 50 fil.
Finomabb	10 K 50 fil.
3 ezüst fedéllel	12 K — fil.
Erősebb	14 K — fil.
Legfinomabb gyártmány	16 K — fil.
Valódi 14 kar. arany fülbevalók 3 K.-tól telj.	
gyűrűk	5 „ „

Mindenféle **fali, inga és ébresztő** órák a legolcsóbb árban 3 évi jótállással.

Órák és ékszer javítása **jutányosan eszközöztetnek jótállás mellett.**

300—1901. V szám.

Árverési hirdetmény.

Abulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. ker. kir. járásbíróság 1901. évi Sp. VII. 1971 7 sz. végzése következtében Dr. Rosenberg Gyula ügyvéd által képviselt The Gresham bizt. társaság javára Sztankay Béla és neje ellen 367 kor. s jár. erejéig 1901. évi május hó 28-án fogamatositott kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1843 kor. becsült következő ingóságok, u. m: házbútorok, 1 négylóerjű eszplógép, 1 kocsis és 1 szekér nyilvános árverésen eladtnak. Mely árverésnek a tokaji kir. járásbíróság 1901. évi V. 1822. számú végzése folytán 367 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi február hó 12. napjától járó 5 százalék kamatai és eddig összeseg 47

kor. 10 fil.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Bodrog-Olasziban Sztankay Béla és neje lakásán leendő eszközölsére 1901. évi július hó 15-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Tokaj, 1901. évi június hó 26-ik napján.

Faragó József,
bírósi végrehajtó.

Hirdetések közzétételére

legalkalmasabb Zemplénummegyének legelterjedtebb politikai lapja a

„Felsőmagyarországi Hirlap“

TROPON tápláló és erősítő szer, a legjobb és legolcsóbb fehérnyekészítmény, kapható a következő alakokban:

TROPON por-alakban a hus legfőbb részét, tisztá fehérnyet ételkehez keverve tápláló erejüket sokszorosán fokozza.

VAS-TROPON egyesíti magában a vas vértképző és a fehérnyet izomerősítő hatását. A vérszegénység, sápadtság, idegyöngeség legjobb orvosszere.

TROPON-CACAO a legfőbb reggeli ital, tisztázta táplálóbb, mint a közönséges cacao melynek legfinomabb fajtajával készül.

TROPON-GYERMEKTAP-LISZT a legalkalmasabb és legbizhatóbb gyermekáplálék. Egyedül igazi pótszere az anyatejnek. Nagy Tropon (fehérnyet) tartalma következtében tápláló ereje nagyobb, mint minden más táplászté.

Kaphatok minden gyógyszerárban.

E rovatban egyszeri közlésért
5 sorig 50 fillér fizetendő.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Cím nélküli hirdetésekkel készsége ad felvilágosítást a kiadóhivatal

Apró hirdetések

közzétételére

legalkalmasabb Zemplénummegye legelterjedtebb s egyetlen független politikai lapja a

Felsőmagyarországi Hirlap.

Az apró hirdetések előre fizetendők.

E rovatban egyszeri beiktatás 5 sorig 50 fillér, minden további szó 4 fillérbe kerül, vastagabb betűkből 8 fillér. Felvilágosításokat szíves készséggel ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra pontosan válaszunk, ha a szükséges levélbélyeg beiktatdik.

Vidékről beiktatandók az apróhirdetések postautalvánnyal; a postautalvány szelvényekre az apróhirdetés szövege is feljegyezhető.

**Elegáns
levélpapírok**

dobozonként

1 koronáért

KAPHATÓ

Landesmann Miksa és Társa

könyvkereskedésben

Sátoralja-Ujhely

Wekerle-tér 502.

Gyógyszerész-gyakornoknak

felvétetik

egy 6 gymn. osztályt végzett ifju. Ajánlkozás lehetőleg személyesen esetleg levélben kéretik

Widder Gyula

gyógyszerész Sátoraljaúj helyben.

Sérvkötők

(Elsőrangú gyártmány.)

nagyválasztékban kapható

Landesmann S.

saijgyártó üzletében

S.-a.-Ujhely, Rákóczy-utca.

Gimnáziumi tanulók

teljes ellátást és gondos felügyeletet találnak a főgimnázium közelében egy nyugalmazott tanárnál. Ugyanott a zongorában és német nyelvben is alapos oktatás nyerhető. Megkeresésére „Nyugalmasított tanár” címre Barátság 820. sz. alá Sátoraljaúj helybe intézendők.

Legjobb minőségű

osztraui kovácsszén

mtrm. 4 koronáért kapható

Klein Géza

fűszer üzletében, Papsor u. 220.

**Egy kereskedelmit végzett
kisasszony**

alkalmazást keres.

Bővebbet Widder Gyula
gyógyszerésznél.

Eladó

egy kovácsműhelyben való teljes
szerszám-felszerelés

Kiss Mihálynál Ladmócson

